

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/453/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714219805
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7714219805.4

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Milanom Mitterpákom v právnej veci žalobcu Q. M. B. I., X. O., S. X, XXX XXI., Y.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Petrom Frajtom, advokátom so sídlom v Košiciach, Garbiarska 5, proti žalovanej L. I., C.. XX.X.XXXX, C. S. W.. I. X, XXX XXX B., D..Č.. C. C. B., zast. opatrovníčkou Ľudmilou Vargovou, súdnou tajomníčkou tunajšieho súdu, o zaplatenie 60,60 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 60,60 EUR, 5,25 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 60,60 EUR od 11. 1. 2014 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 16,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 60,60 EUR s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná sa pri cestovaní dopravným prostriedkom žalobcu - električkou dňa 10.1.2014 nepreukázala platným cestovným lístkom. Kontrolný pracovník žalobcu, jej preto uložil zaplatiť cestovné 0,60 EUR a sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 60,00 €, spolu teda vo výške 60,60 EUR. Žalovaná túto sumu napriek písomnej upomienke neuhradila.

Vo veci bol dňa 23.4.2015 vydaný platobný rozkaz č.k. 7Ro/471/2014-19, ktorým súd zaviazal žalovanú na zaplatenie pohľadávky žalobcu v zmysle predloženého návrhu v celom rozsahu. Platobný rozkaz žalovanej sa však do vlastných rúk nepodarilo doručiť, nakoľko jej terajší pobyt nebolo možné zistiť, preto jej na ochranu práv účastníka tohto konania súd ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre konanie.

Vo veci nariadil pojednávanie. Na začatí pojednávania súd zistil, že právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť písomne ospravedlnil, pričom súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti v zmysle podaného návrhu.

Súd vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a obsahom spisu zistil nasledovný skutkový stav:

V zmysle Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 10.4.2014, číslo dokladu 094192, variab. symbol 515 bola prepravným kontrolórom žalobcu vykonaná kontrola žalovanej, ktorá dňa 10.1.2014 v čase o 17.50 hod. cestovala linkou 29, číslo voza 5208 bez platného cestovného lístka. Výzvou k úhrade pohľadávky zo dňa 21.1.2014 vyzval žalobca žalovanú k zaplateniu úhrady 60,00 €, cestovného 0,60 € a ostatných nákladov 1,70 € vo výške 62,30 €. Žalovaná však na výzvu vôbec nereagovala.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 761 cit. zákona, dopravca je povinný starať sa pri preprave najmä o bezpečnosť a pohodlie cestujúcich a pri hromadnej preprave im umožniť používanie spoločenských a kultúrnych zariadení. Podrobnosti upravia prepravné poriadky.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 56/2012 o cestnej doprave (účinný od 1.3.2012), vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 16 ods. 5 tohto zákona, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

V súlade so zmluvou o preprave osôb a s Prepravným poriadkom DPMK, a.s., pre mestskú autobusovú, električkovú a trolejbusovú dopravu, vznikla tak povinnosť žalovanému zaplatiť cestovné a úhradu (pokutu) a ostatné náklady v celkovej sume 62,30 € (cestovné 0,60 € + úhrada 60,00 € + poštovné 1,70 €).

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žalovaná cestovala v uvedený deň bez platného cestovného lístka tak, ako je to podrobne rozpísané v hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok. Uplatnenú pohľadávku žalobcu vo výške 62,30 € v zmysle výzvy k úhrade zo dňa 21.1.2014 doposiaľ nezaplatila.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd s poukazom na zistené skutočnosti, ako aj na vyššie citované zákonné ustanovenia, preto zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 60,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej

sumy od 11.1.2014 do zaplattenia, lebo nesplnením svojej povinností sa žalovaná dostala do omeškania, pričom výška priznaných úrokov z omeškania je v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Súd nevyhovel požiadavke na zaplattenie 1,70 €, ako poštovného, nakoľko ide o náklady žalobcu, ktoré mu nevznikli v rámci súdneho konania.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplatteného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €.

Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Mcd021/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je podľa § 142 ods.1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania pretože každý úkon, alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, vznikol bolo zaplattenie súdneho poplatku vo výške 16,50 €.

Súd náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré spolu síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedený §142 ods.1 O.s.p. je nevyhnutné pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Náklady zastúpenia žalobcu advokátom, súd považoval za neúčelne po zistení, že sa jednalo o vec (ohľadne tzv. hmotného) typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa mení iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí, kde súd nemá poznatok, žeby takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, a pretože aj keď súd vo veci nariadil pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastňujú, vychádzajúc z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru k akému dospel súd aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p. súd dospel aj za použitia § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak sú trovy konania drobných sporov neprimerané voči pohľadávke môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorý vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Zároveň súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.Us988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 Co /443 /2014 zo dňa 29. 5. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.